

סא.

פרוטוקול מס' 26
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ג' כ"ח אדר תשי"ב - 25.3.52
בשעה 11.00

משתתפים:

- היו"ר • ס. בנטוב
- י. אורי
- ב. אזניה
- ס. חזני
- א. כהן
- ס. וילנר
- ט. פדלסטין
- ט. בז'רנו
- ט. לביא
- ס. קסיס

מזמנים:

סר המסחר והתעסיה ד. יוסף
צ. ליובוטיץ - מטעם משרד המסחר והתעסיה

סדר - הייל:

המסך הדיון בבעיות היצוא.

היו"ר ס. בנטוב:

פותח את הישיבה.
אנו הזמנו את סר המסחר והתעסיה להמסך
הדיון על מדיניות הממשלה בענייני היצוא. בישיבה הקודמת שמענו כמה הערות
מנציג משרד המסחר והתעסיה, סר אדיב ונשאלו גם כמה שאלות. עתה רוצה הועדה
להכנס לדיון. וכאן ישנן שתי אפשרויות: או שנשמע מהסר פתיחה נוספת,
או שחברי הועדה יעירו את העותיהם לעצם הדיון.

סר המסחר והתעסיה:

אני מצטער, לזה איני יכול להסכים. אין
חובתי לדון; חובתי למסור אינפורמציה, וזאת

אעשה ברצוני.

היו"ר ס. בנטוב:

אנו רוצים לדעת מהי מדיניות הממשלה בקשר
עם עידוד היצוא.

ער הספיקות והתעוררות:

מדיניות הממשלה היא לעודד את הייצוא,
כיצד היא תעשה זאת, זה ענין של חישובים

יוטיוסייה.

אנו בטעמים כעת בתהליך של הקמת מכון
לסחר חוץ שיהיה בעצם מכון לארגון הייצוא. אנו חושבים להקים ועדה צבורית
שחלק ממנה יהיו אנשים מתוך התעשייה ומתוך גורמים אחרים שיש להם ניסיון
בייצוא, כדי שהם יוכלו ליעץ לנו בדרכי אירגון וניהול הייצוא. אנו חושבים
לעשות מאמץ מיוחד לטיפול בגעיית סחירות בחו"ל לסחורות שלנו,
בעוד שבוע יגיע ארצה, לפי הזמנתי, איש כלכלה שבמסך שנים היה יועץ כלכלי
באנגליה. הוא יבוא אלי לתקופה של 6 חודשים בעדי לעזור לנו בעצמו.
הוא צריך לבוא בסוף החודש או בתחילת החודש הבא. איש זה היה אחד מהאנשים
המרכזיים בארגון הייצוא מאנגליה למטרות הגרית. הוא במקרה יהודי. הוא
רצה לבקר בארץ, ודרך הציר שלנו באנגליה, הזמנתי אותו לבוא הנה.

אנו רוצים שיהיה לנו "אג'נט סילס" או
מנגנון מסויים של כמה אנשים מטעם "מטרדנו בחו"ל" שתפקידו יהיה לעמוד
בקשר מתמיד עם פיקסות גדולות בחו"ל שבאות בחשבון לקנות את הסחורות
שאנו מסגולים לייצור, לדעת מה בחוץ להן, איזה סן סחורה חף לוצות, ולא
שנבוא למכור להן סחורות שאנו רוצים לייצר, וכמו כן כדי לעזור לתעשיינים
כאן למצוא קונים לסחורות שלהם, כי לא כל תעשיין הוא די גדול שיכול
לשלוש איש מיוחד לכמה חודשים למירופה לחפש לו קונים.

יחד עם זאת אנו רוצים לקיים כאן סידורים
יעילים יותר לבדיקת טיב הסחורות שצריכות לצאת לחו"ל, כי אחד הדברים
שהבטילו אותנו בטוח זה, היה זה שהאנשים הזמינו סחורות וקבלו סחורות לא
לפי הדוגמא שהם ביקשו ומטיב ירוד, וזה גם מקלקל את השם הטוב של התעשייה
שלנו. אנו רוצים להגיע לפיקוח על טיב הסחורות בכדי להבטיח, שמה שיוצא
מהארץ הוא מטיב משובח ובהתאם לדוגמא.

אנו מתחילים לבוא במגע עם התעשיינים
בכדי לעודד אותם למצוא לעצמם את חמרי הגלם העיקריים
לביצור לשם ייצוא. כפי שאתם יודעים, הממשלה הודיעה, שאם התעשיין יביא
חמרי גלם ללא הקצבה ממנו, לא נשמל ממנו מאיפה קבל את חמר הגלם בתנאי,
שכל חמרי הגלם יהיה קודם לייצוא לשם ייצוא, ואנו מוכנים להתחייב אז,
שהתמורה שהוא מקבל במטבע חוץ בעד הסחורות האלה שישלח לחו"ל, אותו
חלק הנחוץ לחדש את טלאי חמרי הגלם לייצור עוד פעם, זה יכנס לחשבון
מיוחד במסדר הספיקות והתעשייה לזכותו והוא יוכל לקנות עוד פעם חמרי גלם
ליצור בתנאי שזה יהיה לייצוא, וכך יבטיח לעצמו הון חוזר במטבע חוץ להבטיח
לו חמרי גלם. אנו חושבים באופן כזה לעלוד את הייצוא, כי התעשיין ידע
שתמיד יהיו בידי חמרי גלם והוא יוכל לתכנן ולייצור בסועד הובכון
בהתאם לעונה וכו'.

יחד עם זאת אנו מנהלים סו"מ על הקמת
בנק לייצוא, ויש לנו כמה הצעות רציניות מאד בשטח זה, ואני מקווה שלא יעבור
זמן רב ונוכל להגיע להקמת הבנק הזה. בנק זה יפעל בכדי לפתח את הייצוא.
הוא יפעל במטבע חוץ. תעשיין שירצה לייצור לייצוא יבוא ויקבל הלואה במטבע
חוץ לקניית חמרי גלם וימסכן את כל החמרים עד שהסחורות מיוצא לחו"ל, ואם
את ההכנסות יצטרך להכניס לבנק. הבנק יקח חזרה את החוב גדולרים ואת שאר
הדולרים יטוור לאוצר, והאיש יקבל את תמורתם בלירות.

תעמוד גם שאלה שהיא שאלה לממשלה - אם
להעמיד לרשות התעשיינים שעובדים לייצוא חלק מהערך המוסף במטבע חוץ לייצור
תוצרת לשוק המקומי, כי אחד הקשיים בעידוד הייצוא הוא, שיטנו שוק מקומי
שהביקוש בו גדול, ועל כן, למה לייצר בתביל ייצוא, היצרן יכול למכור
את כל הסחורות שלו כאן ברווחים יפים ולפעמים גם מופרזים מאד, בכדי לעודד
אותו לעבור לייצוא מחשבתי היתה, שהיות ואנו בטעמים במצוקה באספקת

חברי גלם, חלק מהערך מוסף בעמיד לרשותו לקביעת חמרי גלם לייצור בטביל
היוק המקומי ורק חלק ימסור למוצר.

אלה הכיוונים - בקווים כללניים - שבהם

אנו מתחילים לפעול.

האם הבנק לייצוא יהיה בנק עצמאי מסחרי
או שיהיה קשור עם בנקים אחרים?

ש. בוז'רנו:

ישנן שתי אפשרויות. יש בידי הצעה מאנשים
פרטים הרוצים להשקיע כסף ולהקים בנק

שר המסחר והתעשייה:

פרטי מסחרי; אבל בנק חדש לגמרי. הבנקים הקיימים עצמם לענין זה, לדעתי,
בגלל שאת כלת נכונה ומתוך ארות רואי, שמילו כולנו ניגשנו לענינים כך
אף פעם לא היינו בונים בארץ מה שיש בה, הם חושבים שהארץ תשאר קטנה תמיד
ואם מספרים מפני התחרות. בו בזמן, שלפי עובדות דעתי, יש מקום לעוד 2-3
בנקים בארץ. האם יש לנו כבר כל המידע שנחוץ לנו במסבע חוץ? הם טוענים:
למה לכם בנק? אנו נמסר את האשראי ודרוש. אבל כאשר אנו באים לבקש מהם
אשראי למזון, כי אנו נחנקים, אז אין להם לתת לנו. על כן, איני מאמין
שהם יכולים למסר עוד אשראי. הם יוכלו למסר, אם יקחו מדבר אחד ויתנו
לדבר שני. עובדה היא, שאני סוכן לקבל מהם היום אשראי של 10 מליון דולר
לארכי מזון ואיני מקבל. אני מתנגד לנכות את הבנק החדש רק על יסוד זה
שהם יכולים להשיג אשראי חוץ, כי אז אנו תלויים בבנקים בחו"ל, ואם ביום אחד
מאיון סיבה יוחלט להצמצם את האשראי או להפסיקו, הרי הבנק שלנו איננו.
הם באו אלי והציעו לי שזה יהיה בנקרס בנק; בנק שרק הבנקים ילכו אליו.
כוונתי אני היתה, שכל תעשיין יבוא לבנק הזה וישם יטבו פקידים מסמלתיים
שיתקו לו את הדרישות כדי שלא יצטרך לרוץ למשרדים טובים. הבנק לא יהיה
ממשלתי - גם בהולנד נוהגים כך - אבל הממשלה תושיבו בו פקיד מהאוצר ופקיד
ממשרדי שיתנו את הדרישות ויסדרו את כל יתרה ידורים. זוהי ההנחה שהצעתי
לתת לבנק הזה שאיננה לבנקים אחרים, כי זה בא להקל על הייצוא.

הבנק הזה לא ידרוש חסוה בלירות?

מ. חזני:

לא, הוא ינהל את עסקיו במסבע חוץ. הוא
רק ידרוש ערבויות.

שר המסחר והתעשייה:

הבנקים שלחו לעמול אם אני מסכים שזה יהיה
בנקרס בנק. לי ישנה הצעה של קבוצת אנשים מסוכנה להשקיע במזונות 2 מליון
דולר וקבוצה שניה מסוכנה להשקיע מאי מליון דולר. אלה הם אנשים רציניים
מאד, ואף אחד אינו יכול לפקפק אתם הם יכולים להטביא את הכסף. לא רצייתי
להביא לידי קרע עם הבנקים; לא רצייתי להכנס אתם בריב. אבל הם אינם רואים
שיש מקום להתפתחות גדולה ומאשר לעשות דברים גדולים. הארץ הולכת ומתפתחת
וצר כיום להגדיל את הייצוא, ובדאי שיש מקום לעוד בנק ועוד בנק. נתתי
להם חסוה לפני בוע, שאני סוכן לבדוק את ההצעה בדבר בנקרס בנק בתנאי
שהם יכניסו במסבע חוץ לפחות 2 מליון דולר, כי אז אדע שהם יפעלו. עתה
אני מחכה לדעת כיצד יפול הדבר אם על ידי מסקיעים פרטים, אם על ידי
הבנקים או אם על ידי שיתוף בין שניהם.

השר אשר סיבוא לכאן אדם שארגן את היצוא
מאנגליה לאמריקה.

מ. וילנר:

הוא היה אחד האנשים החשובים בארגון היצוא.

שר המסחר והתעשייה:

אפשר לדעת את שטור?

מ. וילנר:

כאשר הוא יגיע ארצה, נודיע על כך.

שר המסחר והתעשייה:

ד. ב' רנו:

ראשית כל ברצוני לומר, שלפי דעתי, מה שעשתה הממשלה עד היום היה מעט מאוד, למטה ממני לשמו לעידוד הייצוא.

ה. המסחר התעשייתי:

אנו במצאים בתהליך הקמת המסד הזה. אני יכול לומר לך, שלפני חדשיים שוחחתי עם נשיא התחדות בעלי התעשייה וביקשתי ממנו שיציע לי הנשית מתאימה לתפקידים אלה וזרה קבלתי הצעה.

ו. ב' רנו:

גיטת הממשלה לענייני הייצוא לא היתה בשטח של עידוד, כי מה היה הטעם עד כה? היה שער רשמי והיה ברור שמעור זה הי אפשר למכור לחו"ל בגלל שכר העבודה שלנו, והפרמיות שניתנו לעידוד הייצוא היו מחושבות, לפי הוראות הממשלה, רק לכיסוי ההפסד הישר. וההוראות היו, שהפרמיות אסור לתן לא רק לא להטאיר רווח לייצואן, אלא גם לא לכסות את ההוצאות הכלליות שיטנן בייצור לייצוא.

מבלי לדבר על הקשיים של הריד טפ הרי חוסר ארגון ממשלתי בייצוא וקיום מצב של הפסד הציא לידי כך, שב-3,5 השנים האחרונות עלינו לשענה מדיניות אנטי ייצוא. מן ההכרח לשנות זאת באופן קיצוני ולגשת גישה נחרת לענייני הייצוא.

הצעד הראשון נעשה, לדעתי, עם קביעת 3 שערות. גזה ישנה הקלה גדולה מאוד לייצואן, כי הוא מקבל עכשו בשביל הפחורות שהוא שולח לחו"ל יער קרוב יותר לערך ההוצאות התעשייתיות. אבל גם כאן ברצוני להעיר הערה נוספת.

אני מוצא, שמחשבתנו, מצריך לתת שער של דולר וארבעים ללירה כאשר הייצוא הוא בעיקר מחמרים מקומיים, בעיקר שכר עבודה, ורק דולר ללירה כאשר הייצוא הוא של תוצרת שמכילה אחרז גבוה של חמרים מחו"ל, היא גישה הפוכה להגיון, כי כל כמה שאחרז הערך המוסף הוא יותר גדול, זאת אומרת, כל כמה שבסדרן שאנו שולחים לחו"ל שכר העבודה תופס מקום גדול יותר, יותר גדולה צריכה להיות העזרה ולא להיך. אם אנו שולחים פרי הדב לחו"ל, אין כל ספק שהעזרה צריכה להיות גדולה יותר מאשר אילו שלחנו אריג עטוי מחומי אטר שהגאנו מחו"ל. כל עוד אני שולח לחו"ל חומי צמר, שנעשו בחו"ל, איני צריך כל פרמיה; כאשר אני רוצה לשלוח שכר עבודה לחו"ל, אני צריך פרמיה, כי שכר העבודה כאן עולה יותר מאשר בחו"ל. כל כמה שיש יותר שכר עבודה במוצר, צריכה להיות עזרה יותר גדולה.

בר וני לעמוד על שתי התכניות הקונסטרוקטיביות שעליהן דיבר ער המסחר והתעשייה: המכון לייצוא והבנק לייצוא.

אשר למכון לייצוא, אני קצת מודאג ממה שמעתי היום. לא ידעתי שבכוונת הממשלה להקים מכון לייצוא שיהיה מעין סוכנות מסחרית, מעין ארגון שתפקידו יהיה לעזור לערוך את התוצרת. גם זה ירוש, אבל השאלה היא אם הממשלה צריכה להקים דבר כזה. לדעתי, אין זה תפקיד הממשלה. זאת יכולים לעשות המספחים המסחריים על ידי הצירוף של לנו בחו"ל. אינני חושב שיהיה בכך תועלת אם על ידי הנספח המסחרי יהיה עוד בא-כוח של המסד למסחר ותעשייה שיצטרך לדאוג לטובתקציות מסחריות. אינני סומך במדויק על המכון לעזור לייצוא זכויות, יצוא צמר, יצוא פרי וייצוא מיצי פרי הדר. דבר כזה לא קיים בכל העולם. לכן, אם צירוף של מדינת אינה ממשלת אר המסחרי ל הייצוא. ישנם תפקידים מוגדרים מאוד לנספחים המסחריים, אבל ישנם תפקידים בלתי מוגדרים לסוכנות מסחרית כללית. לבר כזה אי אפשר להגדיר.

ב. המסדר והתעשייה ד. יוטל:

לגבי שטח שמועצה היליגי במסדרו של מר
צוקר ושטח היה מר מכס מהבנק ילכה. הוא
דבר אחי של הבנק הנוכחי והגלגלי מדוע לא נקחו בנק כדוגמתו. אמרתי לו,
ייציע לי הצעה, יבני מוכן לרשות. מיה קבלתי את התעשה.

ג. ב. ד. יוטל:

למה לא לקבל פרמיה מהבנק הצרפתי?

ב. המסדר והתעשייה ד. יוטל:

אני רוצה הצעה מעשית.

ג. ב. ד. יוטל:

התעשה של הבנק הזה היה טובה, אבל את
הבנקים לא יקחו את היזמה להקים בנק
חדר, מדוע צדדתי לא יקח את היזמה להקים בנק שיחיה יותר יותר להנאיה ולנר?

ב. המסדר והתעשייה ד. יוטל:

איני יכול להקציב לכך כסף.

ג. פנלטימני:

לי אינה נראית התכנית להקים סוכנויות
בחו"ל. א. בוסף לנימוקים שהביא חבר הכנסת
בו' רנו דומני ילי להוסיף עוד נימוק, שהסוכנויות הקיימות ב"ח" ל יתנגדו
לכל תכנית של מכירות ושירות.

ישנה תקלה מסוימת לגבי היצואן המקביל
עכשו דולר והתעשייה בעד הערך המוסף. אבל לא יתכן שלא יהיה כל הבדל בין
מי ימוכר את שחורתו של ידי חליגין ובין מי ימוכר את שחורתו בגד מסב
זר. כידוע קשה יותר למכור בגד מסב זר מאשר בחליגין. זו במטרה הודים
מסחריות.

אשר לבנק לייצוא, ורי אם קם לבחור בין
שתי הדרכים - להקים בנק עצמאי או להשתמש בבנקים הקיימים, היה רצוני מאד
לבחור בדרך הישנה, מיהם יית צורך גם בא דאי מקומי לירות. ונני מוקדם
להקמה בנק כזה הוא, יצטיף להיות לו חון הודר עצמי במטבע זר.

ב. המסדר והתעשייה ד. יוטל:

קודם כל בענין הבנק לייצוא. לי ישנה
גישה יסודית, ובישה זו לא אשנה בשום
פני ואופן - אני מדבר כאיש פרטי - שכאשר בא מישתו ואומר שהדרך שבה
אני רוצה לעשות את הארץ היא דרך בלתי בכונה, לי יש דרך טובה יותר, אני
מוכן לקבל זאת, אני מוכן ליישכנע אותי, אני מוכן לוותר לו, שיעשה בדרך;
אבל אם מישתו יבוא ויגיד לי: אל תעשה, גם אני לא אעשה, אגיד לו: לא,
אני אעשה! אילו הבנקים, כאשר שמעו את הצעה, באו אלי ואמרו לי: אתה הולך
לעשות משנה; אינך צריך להקים בנק חדש, הבנקים הקיימים יודעים את המלאכה,
אנו רוצים לעשות זאת, חנו לנו לעשות, אנו נשקיע 3 מליון דולר, יש לנו
מספיק קליינטים ויחברו לנו את הכסף - אני מוכן לשבת ולדון, אבל כאשר הם
זומרים לי: אל תעשה, איני מקבל את זאת. הקבוצה שבאה אלי בתעשה של שני
מליון דולר, עשהה זאת לאחר ששמעה שהמשלה רוצה להקים בנק כזה. אירבא,
יבואו הבנקים ויגידו: אנו מוכנים להשקיע 2 מליון דולר, אנו וארון אתם,
איני יכול מרגש. על "עשה", אני מוכן לדון, על "אל תעשה", איני מוכן
לדון, כי איני מקבל את דעתם שאין צורך בבנק כזה. איני מבין כיצד התאחרות
בעלי התעשייה אינה תופשת זאת ואינה מעודדת אותי במקום לרכוש את ידי. הלא
איני רוצה איזה דבר בטביל המשלה, אני רוצה זאת בטביל התעשייה. בניח, שאני
מועם, שהבנק לא יצליח במאה אחוז, אבל איזו תועלת הוא בכל זאת יביא. אם
כן, התאחרות בעלי התעשייה צריכה לרצות זאת בכל "לכה", והנה אני בתקל בעינים
בהתנגדות ובהפרעות.

צ. ליובושיץ:

בנק זה לא יהיה גורם מודיע לבנקים
הקיימים. הוא מודיע שהוא מוכן לקבל

כל מי שרוצה להצטרף אליו.

ד. המסחר והתעשייה ד. יוסף:

בנק אפ"ק יכנס לבנק זה. איני מעלה על
הדעת שאפ"ק לא יעשה זאת. אני רוצה שעמדותי
תהיה ברורה. הדלת פתוחה לפני הבנקים. אני מוכן לדון על כל הצעה.

אני למטרד המסחר והתעשייה, כאן ישנה טעות

יסודית בעל המר הכנסת בז'רנו. אני מציער לשעות זו יאה אצל אנשים רבים.
איני מדבר על העבר. אני נמצא במסדר זה רק 5 הדקות. אני שולל ובאמת
מקומה נבד זה, יצא ממדיניות לרצונה את המטרד הזה רק כמטרד לשיקוח, מעצורים
ובלמיני. מטרד זה, הפקידו הוא לעזור לתעשייה ולפתח אותה, ולזה אני משתדל
לחזק את כל כוחותי. איני יודע את בני מסובל, מוכשר ומצליח. מטרד זה אינו
קיים כדי לתוריע לתעשייה, אלא כדי לעזור לה. אני חובע מכם לראות את מטרדי
כמטרד כזה. המטרד אינו קיים רק במטיל לזה רשיונות. אין זה הפקידו העיקרי.
הפקידו העיקרי הוא ליצור את המסחר והתעשייה. השכם והערב אני מדבר עם אנשי
ומשתדל להחדיר את דאגה בהכרח. לקהיל אנשים מהחוגים שלכם, כדי שלא יהיה
כל ספק שבני רוצה לזה. לקהיל את הה"ח ליכנסו טיפן וקליד, וזוהי הפוליטיקה
שלי - לעזור לפתח את התעשייה בארץ, ולעשות כל מה שאפשר לעם כך. ואם אין
לי כוח אז אין כוחים לי כוח או W זה, זהו דבר אחר. אל תראו מטרד זה
רק כמטרד של שיקוח ועל כן יצורן במטרד אחר לתפקידים העיקריים. לי אין
גישה כזאת. תפקידו גם לפקח, אבל לפקח לתועלת ולטובת התעשייה. אני בטוח,
שתעשייה בריאה אינה יכולה להיות בנויה על מסחר שקר ורמאות, אלא על מסחר
אמת והגינות במסחר, ולכן אין צורך להקים מחלקה מיוחדת, כדי שהציע המר
הכנסת בז'רנו. הוא מציע להקים מטרד מקביל למטרד המסחר והתעשייה. בחוץ דבר
אחר שבמסגרת לי יוצא תהיה קבוצה אנשים שכל דאגתם תהיה, אין לעודד ולהרחיב
את הייצוא. מה שקורה בחוץ כן במוך הפידר, אם שקיד זה חומה על הרלידון או
פקיד שיודע בחדר השגל - לא זה החשוב, זהו ענין ארגוני פנימי.

ד. קול'רנו:

כאשר מר ליובושיץ היה המפקח על המהיריט
צמר לי: איני צריך לדאוג ליצוא שלך,
אני צריך לדאוג למחיריך בשוק המקומי ולא תיכפת לי אם אתה תרויח או לא. הוא
עשה יצואי פעמים הקורה על אותו מצרך: פעם אחת אז אני מרויח בייצוא או
לא ופעם אחרת בכדי לקבוע מהיר מקומי על המצרך שהלוי בייצוא. על אותו מצרך
לחצא מעוביך להוכיח שאני ממסיד בייצוא, הוא מוכיח שאני ממסיד, וכשהוא
קעונין להוכיח שאני מרויח, הוא מוכיח שאני מרויח. זוהי הגישה. אני יכול
לראות לך את הירח"ים.

ד. המסחר והתעשייה ד. יוסף:

מר ליובושיץ יושב כאן והוא יעשה על כך.
אמרוני שהכוונה היא, שההיה קבוצת אנשים,
יכול מחשבתם תהיה מוכנית לכך, כיצד לעודד את הייצוא. תפקיד המכון יהיה
לרכז את כל הקשור בייצוא על מנת שהמעונינים יצטרכו לפנות למקום אחד בלבד.
אין צורך למסור למכון זה את כל הסמכויות של האוצר. הוא צריך לדאוג שהכל
יפעל בסדר ואני חושב שכן יהיה.

בענין טרמבורה המכירה, כאן היתה טעות.

הכוונה אינה לסוכנות מכירה. במדון הרביל. לפני יבתיים דברתי עם מר שנקר
ושאלתי: "מדוע אינכם דואגים לייצוא? מדוע לא תקימו מוסד שיארגן את
הייצוא?" הוי התלבני, וי חנה הם עומדים לעשות זאת. שמחתי מאד לשמוע זאת,
אך מאז עברו יבתיים והדבר לא קם. זוהי עובדה. בני רוצים מאד שגם אחרים
ליצו, אבל עובדה היא שההירי איננה עושים; ואם אחרים אינם עושים, הרי על
הממשלה לעשות. התעשיין הקטן אינו יכול לעלות אצלי מיוחד להו"ל כדי לברר
את אישוריו המכירה וכל הטרור הזה. גילו ידענו שההתאחדות בעל התעשייה

קיים מוסד הדואג לתך, לא הליכו וישי דא, יש לנו די מה לעשות. הוטל עלי לטווד את היצוא, ובכן, מה בעיני, אנא באומימי? אני מוכרה לחפש כל מיני דרכים על מנת לעודד את היצוא.

הנה הבקורות הקשות לעורר חבר הכנסת בז'רנו ולי בענין היצוא על יטוד חוזיה מסחריים. איני מקבל אנו יכולים למכור רק על ידי חוזיה מסחריים. אני יודע יזה קל יותר להעסיק, אך איני מחוייב להקל על העסיקין, ילך בדרך הקשה ויביע למה בחוץ לנו נאמת, והכחוך לנו הוא למכור לאמריקה, קנדה ואנגליה, היפה היאטור לקבל מטבע קשה. איני מסכים לתך, יזה אינו ניתן. אני יודע יזה אינו ניתן ביום או בחוד, זה יקח זמן, אבל יגור מוכרחים ללמד בדרך זאת.

ג. פנל היגוב:

לכן יש לתת הקלות מיוחדות להעסיקנים
יפייצויה לארצות אלו.

גור. המסחר וההעסקיה ד. גוסוף:

ניתן עד כמה שנוכל. אבל זה אינו העיקר;
לא אגיד, יזה אינו גורם, אבל אינו הגורם

העיקרי.

אשר להוצאה אשר להן אנו יכולים למכור רק על ידי חוזיה מסחריים, גם לזה ישנה תיובתה הם כי היא אינה פשוטה, וזוהן המסחר המיוזם; זאת אמרת, אנו יחיו לחים שיכטטיל לטורדיה, היא מציעה לנו מכונות ימינן בחוזות לנו ואנו מעבירים אותן לארגנטינה ומים אנו מקבלים בשר שכלאו הכי אנו קונים אותה גדולרים. בצורה כזאת אנו מרוויחים זמן. אין זו שיטה יריקה, אין זו שיטה אקונומיה, אבל אנו אגיונים ואמיון אינו יכול לנהל את עסקיו כמו גאיד.

השיטה שמביע חבר הכנסת בז'רנו לגבי הבנק לייצוא היא יותר גריאה, יותר קלה, יותר שטופה, אבל אין לנו מטבע זה ב מדה כזאת שנוכל לפעל לניה. ברור שהבנק ירוקם לא יתן הלוואה עד אשר לא ידע יחיו סיוור היאטור לו לקבל כסף, והחלק יהיה טווד בין הבנק והוצור. זה מטובך במקשה, אבל אין דרך אחרת.

אשר לערך המוסף, ולשאלה מדוע אין נוהגים את כולו ליצואן, הרי זה מפני יגור הוא וגם פועליו אובלים מזון שאנו מביאים ממטבע זה ומפני שלמס' לוח אין מטבע זה. על כן הוא צריך למסור חלק מהערך המוסף ליצור.

אני מבקש את סליחתכם כי איני יכול לשאר יותר, אך מר ליובושיץ ישאר ויענה על יתר השאלות שנשאלו.

מ. חו נב:

ברצוני לשאול כיצד יקבע גובהו של הערך המוסף ביחס לעוריים, האם בצורה של מ"מ עם כל יצואן או עם כל ענף ייצוא, כפי שזה היה עד כה, או לפי קביעה ברורה וידועה מר אש לכל חפץ?

מה תהיה מדיניות הפרמיות לאחר קביעה הטעריה, האם בדרך של מיקוח עם כל יצואן על כל מוצר, או לפי שיטה של סטנדרטיזציה לפי סוגיות?

ב. לגבי: ...
היה אמר, כי עומד להגיע לארץ, להקדמה
של שיתוף הדברים, מומחה לענייני ייצוא. אינו
מאמין ייתכן זה יגיע הועלה כל שהיה, כי הנקודה העיקרית אצלנו היא, וכך
העבודה הנכונה, המונע משתנה להתחברות באמצעות החברה, ולהתחברות באמצעות
יחידה אפילו רק של ידני 3 אלה: סיד, דול ומרובוטול.

אמר לבנוק לייצוא, אינו סינכסיסט ולא
איבט לב שיה דו. אבל לפי הנליטה המסוימת שלי, דבריו יהיו יוסף מהקטלים
על הישג.

הנו"ר מ. ג. ג. ג.
א. מה הם העקרונות והשיטה למינהם קובעים
את הסדר הנונה למוצרים יוני לייצוא?

ב. כיצד קובעים את אחוז המטבע הזר
העומד לזכות היצוא?

ג. מה היקף המוצרי במטבע זר הירוש עכשו

לייצוא?

ד. מה מסדר המסחר והתעשייה מגלה יזמה

להקמת תעשיות לייצוא?

א. ליו בנתיב:
יאלת הערך המוסף וכן השער והפרמיות
הקטוריות בו, היה יאלה מטובכה מאד מאד.
הערך המוסף אינו דבר קבוע ועומד. זה תלוי קודם כל במחיר הסחורה ימקבלים
בח"ל. וזה יקח, למשל, את תפוחי הזהב, יזהו כמעט הנוף היחיד לפי
השער הידני, הרי התחלנו את העונה באנגליה ב-30 יולינג החיבה, וכעת הגענו
ל-60 יולינג. אין הדברים קיימים בתווקים העולמיים לא רק ליזנים כי אם
אפילו לא לחדשים. פרי הדרך קבל השנה הוספה של 80% לערך המוסף. וכעת
לאחר נקבע השער יל דולר וארבעים, זוהי בערך הוספה של מאה אחוז, ולפי
הישובים, הערך המוסף הזה צריך להספיק לכסות את ההפסד. על ידי חוזים
מסחריים מכרנו בראשית העונה חילת פרי היר ב-37 יולינג במקום ב-30 יולינג.
נדמה לי כי על ידי חוזים מסחריים מכרנו השנה כסילים מכל כמות פרי הדרך
שמכרנו לחו"ל. למכאן הבחנו, שהערך המוסף אינו דבר קבוע וכל התאוריה,
יימענו מפי מר בז'רנו אינה מהאימה למציאות, ובמידה שהמוצר מורכב מיום
עבודה מקומי, צריך לקבל פרמיה גבוהה יותר. יצוא ההדורים מוכיח זאת וכן
גם יצוא מוצרים אחרים.

אתן לכם עובדה אחת פשוטה. עבור חומר
הגלם יחיצו צריך לייצוא הוא מטלם לירה עבור דולר שהוא יקבל. אם יש לו
80% או 70%, מה יקוראיה בלועזית "ריסליטמנט" - ההוצאה במטבע זר בשביל
חידושי מלחי חמרי הגלם - הרי עבור נועל 70 אחוז הוא מוציא לירה על כל דולר.
עצם העובדה הזאת אינה עומדת בפני הבקורת של התאוריה הזאת, שכל מה שיש
יותר יוכר עבודה אמוצו, הפרמיה נריכה להיות גבוהה יותר. זה תלוי ביכולת
הייצוא, ביחסות הייצור וביוק החיצוני, כמה הוא מטלם בעד הסחורה.

כעת אני בא לטאלה, כיצד נקבעת הפרמיה...
האמת היה יבצעו עד כה היצוא אלנו, מלמד הפו"ז, הוא מצד אחד ייצוא
החברות" ומצד שני. יצוא כזה, יאנזים עשו להם תנכון ובחנאים מטוימים
קדאי להם לעיות זאת. אתה הדברים העיקריים שהנזים משהדלים לעשות הוא להשיג
חזרה חמרי גלם על מנת שיוכלו לעבוד כאן בשביל העוק המקומי. וכאן נעשו

טרנסקציות של חליפין, יתוך חליפין רק למדינת עין גביל הצד הסודומלי טל הדבר; למעשה, הן טרנסקציות שסומרות למדי בזה טבא ארה וסומרי אומל למכור זה הסחורה הזאת בתנאי שאקבה ממדינתו סחורה אחרת, וכאן מההיל מסחר של מחירים וכיפון יתכן זי אפתי היה עד כה לקבוע כלליכלגמי הערך המוסף, לא לבני חפציה ולי לבני טובי על סחורות.

כפר לפני יבואיה והאי עלמה הצעה שנעלה

על דרך של קביעה מחירי מנימוח לפעמים מדי פעם למען לפי המצב שיוק החיצוני והיצרניים ידוע ישלח הם המחיריים ולמטה מהם זי אפתי לעונה ייצוא. זהו המחיר המימני חסית להיפוך הערך המוסף. דוהי ת יוצגו לואלה חסר הכנסה חזני. אין כל ספק שמיקרות אכל מקרה יצגו יעשה, ואין כל ספק שמיקרה כזה אינו מביא למטרה הרצויה.

היצוא ילנו הוא יצוא של חסר האיכו קבוע

בבלל יבני דבריהם. קודם כל, עד כה הווק המקומי היה הרבה יותר רחב משאשר היה לספק אותו ועל כך זה יצרן לא רצה להפסי ירוקיה היצרניים, באשר יחייצוא ילנו הוא כמירון הערך, כי יבנו מעצמים המדי גלה להוצאיה יחם ממדינת יבניה ביורקיה הסולמית מהחיות החולות ומשהינה יכולת הקניה על הארצות הקורות.

איד לא אלה, זה למכור נגד מטבע קיזה זו

על ידי חוזים מסדריים, אין זה ענין של בחירה ילנו, אלא זה גלוי במצב ביורקיה פולח. אשר למכור סחורות לאמריקה. היו יצרניים שמכרו. הם קבלו ערוך רב. ניקח, למיל, את העיניים הצוקולד יקבלה סכום כסף לא קטן בחור הון חוזר. הצוקולד ילנו הוא טוב ואפילו טוב יותר מאשר הצוקולד המקומי באמריקה. אבל ישנה האלה של מחירים וואלה של כוח קליטה הווק. ליורקיה יי קפריזות מולח והחוקים הם מורכבים ומסובכים מאי.

הערך המוסף כפי ימחזיקה אותו היום

לוקח בחיפון רק דבר אחד - את חסר הגלם שמכניסים למוצר. אם ניקח את העיניים המיאלה, יום לוקחה בחיפון רק את חסר הגלם הייני, כלומר, את חומרי האריותה. בפעילות ימורי ירקות בין לוקחה בחיפון את הירקות כהוצאה של מטבע זר, ויבני חויג יצרין להסגיר, כי יפדי לייצר מוצר מסויים בחוזים עוד המציה רכיה ויירוחיה עוליה ממטע זר. אם לן, כל זמן יתחוס בין הייצוא לבני הייצוא המקומי והערך המקומי הוא יחס קטן מאד, ואשר לומר, שהייצוא המקומי יתא על יחמו גה את המצור לייצוא, אבל זו אינה יכולה להיות מדיניות לזמן ארוך, כי זה יומר לייצא כאן בארץ ביביל צרכניים יירוחים במקום אחר במחירים למטה מהערך.

ישאלו כיצד עורדנו את הייצוא עד כה. אמת

הרובים של הערוך, יתוא כאילו עורד נסווי יאינו מתמלא בכל מקרה בחיפון גלוי, דוהי יעשה החירות של הפליטמני. כסוי ההוצאה למטבע זר היה הייחוד ינועיה היורקיה ביביל לעורד את הייצוא.

הייצוא צריך ערוך רב ולא רק מהיבנה מספיה.

הוא צריך ערוך רב מהיבנה הערך המקומי וכאן הואלה היא באמה - מה הם המוצרים יתחם צריך להתרכז הייצוא לייצוא ליורקיה היצרניים. לזה כך יי עורן המומחיות וצריך להכיר היבנה את היורקיה יתחם עצמניים מאד ואינם קבועים ועומדים.

את אקח לדוגמא את העיניים הצמר, וזהו

חסר הקיטור בטיקוח, הוני זו העיניה יעע כה עתה יצוא בממדיה די רחביה בארץ יחסי. הווק העולמי במצב כיום המצב כזה, אמה שהיצרניים ילנו יילמו בעד חמר הגלם, הם יכולים לקבל מעד ההוצאה המכונה, נדמה לי, החציה אחרי מלחמת קוריאה המחיריים עלו פי 2,5 מהיעו ל-10 דולר קילו צמר. היום אפתי לקנות קילו צמר ה-3,60 דולר ויתכן ואפילו בפחות מזה. העיניים הצמר באנבליה עומדת לפני חוסר עבודה וכן הצמר בצרפת. צרפת מציעה לנו עכשו אמר גלמי ג-5 מלידן דולר באיראני ל-5 יבניה. יתכן וזוהי הטרנסקציה הסודית ביותר יתמדינה יכולה לעינה.

כדורגורו הים ללכת קניטה על קביעה וערך המוסף על ידי כך ילבו ליבון תופע זה גם היסוד של הריפליטמנט יהיה מקובל עד כה, אבל במידה יתחיל בתוך, אגב ממצא של מיקרום אבל מקרה י ומקרה ולעבור לקביעה סטנדרטית ומחיריה קובעין משהו, כפי שכל יצרן ידע מרובי את היבוא.

אך לעצמה, גם הפטק לגמרי תקצבה ממנו זר לייצוא, אין החלטה כזאת כל זמן שהבנק לייצוא אינו קיים. והאמת היא יתדרך יעלית דבר זה המסחר והתועיה, והיא אינה ישיגו לעצמה תוך חודש בממוצע זר כי יכול לייצוא, לא הגיחה הנצורה ניכרית ומזו הוולט על כך לא נתרבו מקרים כאלה. עוד כמה יידרו לי, בחרו ים והחודשים לא בהוסף איזה דבר ניכר. על כך מודענו להוט כל כך ייקרה הבנק לייצוא יביא לארץ הוטתה על מטבע זר.

אך לפיקוח על הייצוא, הרי בעקרון היה פיקוח על הייצוא. יתה ועדה מיוחדת לענין זה היא ועדה בינמדידתית המטטלת בכל מקרה יחדיו רוצה לעיתו ייצוא. היא היתה מוגבה ביביל היצרן ית המיכס הזר, ית לא יכול היה לה-גב בעצמו, והיתה קובעת את התנאים והחבטיו לא בערך המוסף כי גם במקומיה הליה ית-ערה הלק מהממכס הזר בידי היצרנית לית ייצור ביביל הרוך המקומי. מהקיד הוכחה היה לטק על ביצוע הוצר. זה זה היה במקמיני ינו לא, וזהו יאלה אחרת. היו מקינה יונה לא היה יעיל. ענה יתוכדו עסקיני גלה בבנק לייצוא ובמידה שהבנק ייקיע את הכסף כהור עסק מטורי הוא ידאג כמדתן לקבל הוצר זה הכסף יתשקיע, וזה אינו יכול להיות סתם ממכס זר, זה מוכרה להינה סחורה נכנסה או סחורה יוצא. סדור זה ילול לפתור בהרבה את האלה הפיקוח ייהיה כהנה אדמוניסטרטיבי וייתפך להינה פיקוח ייפסל כהוך הפטק עצמו.

אך ליחלה, מהו היקף האסוואי הדרוש לייצוא, אנו חושבים יבאילו היו מוטימי היות 3 מליון דולר באת אחת, הם היו יכולים להניע עוד סך יל 2-3 מליון דולר וסך כולל זה יכול לענות על כל היקף היצוא כיום.

מהו ההיקף הקנייה?

היו"ר מ. פרידמן:

יניי זוכר כרגע את המטרייה.

צ. לינבאניץ:

אך לגלוי ידמה להקמת העינה לייצוא, מרכז התקשרות, במידה יחוצ יכול לפעול ביכוון זה, הוא כועל. יתבה אלה יל העעיה הקמנה, התעיה המיחית. על כך יתכן התעבות, ויתכן יתמחיתה ייצואו יוכלו לעזור לנו בזה. יתבה המדינה רכיש קמניה דוקא הם יכולים להרות מיניה ודונה ביביל יתוקים מטרימי, למשל, הרוך התמדיקאי ותמירוח הרוך היהודי באמריקה. אולי יל לכפוא את המצויי הממליליני לרוך זה. דבר זה דורש זמן רב, עידוד רב ועל הכל דחילה פנימית יל המוך. יצוא בעיה תמיד כהוך ערוף יל סוצורה מטרימה הרוך המקומי. וכן זמן יתכן מצב כזה, הרי העידוד העקרי הוא כטימי. כיצד לעינה ולמסק השנימי התינה דחילה לייצוא, זוהי עטיה מיוחדת במינה, והחויבני הכבוד הגיע הזמן סבדון על כך באופן רציני.

ה. פולישניץ:

מבאת דוגמה רבות מהעטייה הצמוי. מוירי הצמור היו בזמן מטרייה 46 יני לינג. לא מודר המטוור והתעטייה ואמר: "אנו רוצי יתמכרו ב-47 טי לינג", ועל כן אין זה מקרה יתירה צי אמיר למכור את הצמר, כי המטולה התעריבה במחירי היבואניות.

צ. לינרוביץ:

גילו היו מוכרים 2-47 יולי כג היו קונים
חמדי גלג וכוונ היה מוכות הסורה.

ה. גולדמן:

מה עמדת מרכז המסחר והתעשייה לגבי המעוררה?
הנך יודע שישנן הצעות וכוונ בקשר לזה, אך
עו היות לא אורחה חף הצעה כזה.

א. גולדמן:

כל הצעה נאמנה ללי ענינה. לי נדמה שכן
אזינו כמה הצעות.

הי"ב"ר מ. גולדמן:

צני מנקה את החברים להגיש לי הצעות לסיכום
והיון על היצוא, על מנת שכול לסכם

בישיבה הבאה.

הישיבה נועלה היעה 13.50